RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 96.551 van 18 juni 2001
in de zaak A. 102.565/IX-2779.

In zake : Guido PEERSMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. DE SIMONE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Jansplein 49, bus 6

tegen :

De Post.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guido PEERSMANS, eerstaanwezend postman, op 5 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van drie beslissingen waarbij hij voor een welbepaalde periode in disponibiliteit wordt geplaatst wegens het overschrijden van zijn reglementair aantal dagen ziekteverlof namelijk :

- voor de periode van 22 (lees 29) november tot en met 15 december 2000 (beslissing van 27 december 2000);
- voor de periode van 16 december tot en met 31 december 2000 (beslissing van 18 januari 2001);
- voor de periode van 22 januari tot en met 31 januari 2001 (beslissing van 29 januari 2001).

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DE SIMONE, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is werkzaam als postman en verzorgt een uitreikingsronde in het postkantoor Antwerpen 1.

In 1988 wordt hij het slachtoffer van een ongeval waardoor hij een blijvende invaliditeit heeft opgelopen aan beide knieën. Daardoor kan hij zijn ronde alleen nog uitoefenen mits gebruik te maken van een caddie wat hij reeds geruime tijd doet.

In verband met de gevolgen van het arbeids-ongeval heeft verzoeker een procedure aanhangig gemaakt bij de arbeidsrechtbank te Antwerpen die bij vonnis van

17 oktober 1996 de consolidatiedatum heeft vastgesteld op 14 oktober 1991.

1.2. Op 19 september 2000 wordt hij op zijn vraag onderzocht door de arbeidsgeneesheer die oordeelt dat het aangewezen is dat hij wordt tewerkgesteld onder de volgende voorwaarden : "definitief uitreiking enkel mits gebruik van een caddie, lasten verhandelen tot max. 15 kg".

1.3. Met goedkeuring van de gewestelijke directie beslist de postmeester van Antwerpen 1 dat verzoeker vanaf 20 november 2000 zal tewerkgesteld worden in de nachtvacatie.

1.4. Vanaf diezelfde 20 november 2000 is verzoeker ziek. Hij brengt verscheidene geneeskundige getuigschriften aan om de afwezigheid van 10 dagen vanaf 20 november 2000, 14 dagen vanaf 2 december 2000, 14 dagen vanaf 16 december 2000, 14 dagen vanaf 30 december 2000 en 28 dagen vanaf 13 januari 2001 te verantwoorden. Daarbij wordt iedere keer door de geneesheer als oorzaak van de afwezigheid "ziekte" aangekruist.

1.5. Met een nota van 27 december 2000 wordt verzoeker erover ingelicht dat hij wegens het overschrijden van de reglementaire termijn van ziekteverlof van 29 november tot 15 december 2000 in disponibiliteit wordt geplaatst. Nadien wordt dit herroepen voor de periode van 29 november tot en met 7 december 2000.

Een nota van 18 januari 2001 licht hem in dat hij voor de periode van 16 december tot en met 31 december 2000 in disponibiliteit wordt gesteld wegens ziekte en een nota van 29 januari 2001 voor de periode van 22 januari tot en met 31 januari 2001.

Verzoeker reageert op die kennisgevingen en in een brief van 6 februari 2001 wordt hem onder meer

meegedeeld dat de afwezigheden na de consolidatiedatum van 14 oktober 1991 door de Administratieve Gezondheidsdienst en door de Arbeidsrechtbank niet meer werden aanvaard als gevolg van het arbeidsongeval en dat ze dan ook werden omgezet in gewoon ziekteverlof.

1.6. Na het indienen van de onderhavige vordering is verzoeker vanaf 29 januari 2001 in disponibiliteit gesteld;

2. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat wat betreft de tweede voorwaarde verzoeker betoogt dat hij door de in disponibiliteitstelling een weddevermindering met 40 % ondergaat en dat dit verlies van inkomsten hem na verloop van tijd in ernstige financiële moeilijkheden kan brengen "temeer daar deze abrupte beëindiging van (zijn) loopbaan (...) niet voorzien was en financieel ook niet ingecalculeerd"; dat hij verder het risico loopt na het advies van de pensioencommissie definitief op pensioen te worden gesteld en dat hij na zes maanden disponibiliteit zijn vaste ronde kan verliezen omdat deze dan vacant wordt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat een financieel verlies steeds herstelbaar is; dat het argument van verzoeker dat hij eventueel zou

kunnen worden gepensioneerd na onderzoek door de pensioencommissie een te hypothetisch nadeel is en dat artikel 6 van het reglement over de verloven thans bepaalt dat alleen verlof zonder wedde of voltijdse loopbaanonderbreking die, gerekend over een termijn van 12 maanden, de duur van zes maanden overschrijdt, leidt tot de ambtshalve vacantverklaring van de betrekking, zodat disponibiliteit niet langer tot gevolg heeft dat de betrekking van het personeelslid vacant wordt;

2.3. Overwegende dat een financieel verlies in beginsel steeds te herstellen is en dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit zou kunnen blijken dat de inkomensvermindering die door hem wordt aangevoerd zodanige proporties aanneemt dat het tot een ernstige vermindering van zijn levensstandaard leidt; dat hij zich beperkt tot een loutere affirmatie, terwijl overigens de bestreden in disponibiliteitstellingen in het totaal slechts 34 dagen bedragen; dat hij voorts de door hem gevreesde oppensioenstelling, die een afzonderlijke beslissing is, in voorkomend geval ook zal kunnen bestrijden; dat zijn raadsman ter zitting meldt dat beslist werd dat hij niet op pensioen zal worden gesteld; dat de verwerende partij er terecht op wijst dat volgens artikel 6 van het reglement betreffende de verloven alleen het verlof zonder wedde of de voltijdse loopbaanonderbreking die over een termijn van twaalf maanden de duur van 6 maanden overschrijdt kan leiden tot ambtshalve vacantverklaring van de betrekking; dat er op het eerste gezicht geen bepaling bestaat die de vacantverklaring van een betrekking voorschrijft als gevolg van de in disponibiliteitstelling wegens ziekte na een bepaalde tijd; dat verzoeker er derhalve niet in slaagt aan te tonen dat de bestreden beslissingen hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien juni 2000 en een, door :

de H. L. HELLIN, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**